Çocuk ve Küçük Fok
Aysel Banu YAVUZAL

Çocuk ve Küçük Fok

Aysel Banu YAVUZAL

Parlak bir cumartesi sabahı, çocuk sarı yağmurluğunun fermuarını çekti ve kırmızı lastik çizmelerini giydi. Eskiz defteri ve kalemleriyle dolu bez çantasını kaptı ve evinin yakınındaki sahile koştu. Okyanus güneşin altında pırıl pırıl parlıyordu ve tuzlu rüzgâr, kıyı boyunca hazine ararken onun kıvırcık siyah saçlarını dağıtıyordu.

Aniden kayaların yakınında küçük, gümüş grisi bir şey fark etti. Bu, büyük bir kedi gibi tombul ve yuvarlak, kocaman siyah gözlü ve uzun beyaz bıyıklı küçük bir foktu. Fok ona göz kırptı ve minik bir hapşırık attı. Çocuk yavaşça dizlerinin üzerine çöktü, koyu kahverengi gözleri hayretle kocaman açılmıştı. "Merhaba, küçük dostum," diye fısıldadı. "Kayıp mı oldun?"

Çocuk eskiz defterini hatırladı ve hemen fokun yumuşak benekli tüylerini ve ıslak düğme burnunu çizdi. Gülümserken çilleri bir araya toplandı. Tam o sırada zeytin yeşili üniformalı, uzun boylu bir kadın yanlarına geldi. Geniş kenarlı bir şapka takıyordu ve elinde bir dosya ve dürbün vardı. "Ben bir park rehberiyim," dedi sıcak bir sesle. "Görüyorum ki küçük dostumuzla tanışmışsın."

"Fok iyi mi?" diye sordu çocuk, aralıklı dişli gülümsemesi endişeyle solarken. Rehber onun yanına çömeldi. "Bu yavru fok dinleniyor," diye açıkladı. "Fokların sıcak ve güvende kalmak için sahilde kestirmeleri gerekir. İnsanlar bazen çok yaklaşıp onları korkutur ve hazır olmadan suya geri dönmelerine neden olur. Bu yüzden onları korumalıyız."

Çocuk başını salladı, kıvırcık siyah saçları zıpladı. "Nasıl yardımcı olabilirim?" diye sordu. Rehber etraflarındaki kuma işaret etti. "Önce mesafeni koru. Uzaktan sessizce izle. İkincisi, bir foku asla besleme. Üçüncüsü, sahili temiz tut ki kimse çöplere takılmasın. Her küçük katkı önemlidir." Çocuk dikkatle dinledi, koyu kahverengi gözleri ciddiydi.

Çocuk küçük foka, sonra geniş, parlak mavi okyanusa baktı. "Yani okyanus onun gerçek evi," dedi yumuşak bir sesle. "Evet," diye gülümsedi rehber. "Sahil, uzun bir yolculuktaki dinlenme noktası gibidir. Onu güvende tutarsak, fok özgürce yüzebilir ve ihtiyaç duyduğunda dinlenmek için geri dönebilir." Çocuk bunu bir an düşündü, sonra yüzü aydınlandı.

"Bir fikrim var!" diye haykırdı, eskiz defterini çıkararak. "Ziyaretçiler için bir rehber yapabilirim—basit ipuçları içeren resimli bir rehber!" Park rehberi ellerini çırptı. "Bu harika bir fikir," dedi. "İnsanlar ne yapacaklarını gördüklerinde daha iyi dinler." Çocuğun çilli burnu heyecanla kırıştı ve sayfalarını planlamaya başladı.

Eve döndüğünde çocuk eskizlerini mutfak masasına yaydı. Küçük foku kocaman siyah gözleri ve beyaz bıyıklarıyla çizdi. Sonra foka uzanan bir elin üzerine çizgi çekilmiş büyük kırmızı bir daire çizdi. Altına en düzgün harfleriyle yazdı: "Uzaktan izle. Foklara dinlenmeleri için alan ver."

Ardından bir geri dönüşüm kutusu ve çöp toplayan bir el çizdi. "Sahili temiz tut," diye yazdı. "Çöpler foklara ve diğer okyanus hayvanlarına zarar verebilir." Bir halatın arkasından sessizce izleyen bir aile çizimi ekledi, fokun yüzünde kocaman bir gülümsemeyle. Çantası sandalyeye asılıydı, artık renkli kalemler ve tamamlanmış sayfalarla doluydu.

Çocuk bitirdiği rehberi park rehberine götürdü. Rehber sayfalara baktı, kehribar rengi gözleri parlıyordu. "Bu mükemmel!" dedi. "Kopyalarını sahil boyunca koyabilir miyiz?" Birlikte rehberini kıyıya yakın ahşap direklere astılar. Çocuk, insanların durup ipuçlarını okuduğunu ve gülümsediğini görünce kalbi gururla doldu.

Kısa süre sonra ziyaretçiler çocuğun rehberine uymaya başladı. Küçük foku uzaktan izlediler, seslerini alçak tuttular. Çöpleri toplayıp kutulara attılar. Sahil daha temiz ve daha sessiz hale geldi ve küçük fok sıcak kumda huzur içinde dinlendi. Çocuk her gün ziyaret etti, foku çizdi ve ne kadar mutlu göründüğüne gülümsedi.

Bir öğleden sonra küçük fok su kenarına paytak paytak yürüdü, gümüş grisi tüyleri güneşte parlıyordu. Kocaman siyah gözleriyle çocuğa baktı, kuyruğunu şakacı bir şekilde salladı ve parlak mavi okyanusa daldı. Çocuk el salladı. "Özgürce yüz, küçük dostum!" diye seslendi. Fok son bir kez su yüzüne çıktı, sonra dalgaların altında kayboldu.

Park rehberi çocuğun yanına geldi. "Gerçekten bir fark yarattın," dedi. "Rehberin herkese fokları nasıl koruyacaklarını ve sahillerini nasıl güvende tutacaklarını öğretti." Çocuk sırıttı, aralıklı dişli gülümsemesi genişledi. "Senin yardımın olmadan bunu yapamazdım," dedi. "Ve küçük fok bana okyanusun onun evi olduğunu öğretti—biz sadece kıyıyı paylaşıyoruz."

O günden sonra çocuk resimli rehberini sahilde asılı tuttu. Yeni bir şey öğrendiğinde yeni çizimler ekledi. Ziyaretçiler sık sık durup ona teşekkür etti. "Rehberin anlamamıza yardımcı oldu," dediler. Çocuk gurur duydu, ama en çok da küçük fokun ve okyanus evinin güvende ve temiz olduğunu bilerek mutlu oldu.

Çocuk hâlâ her hafta eskiz defteriyle sahile gidiyor. Bazen küçük foku parlak mavi suda yüzerken görüyor, düzgün vücudu dalgaların arasında süzülüyor. Kumun üzerinde sessizce, uzakta oturup çiziyor. Fok onu tanıyor gibi—sık sık başını kaldırıp küçük bir selam veriyor ve sonra derinlere dalıyor.

Ve çocuk her yeni ziyaretçinin rehberini okuduğunu gördüğünde gülümsüyor. Eskiz defteri ve büyük bir fikri olan küçük bir çocuğun koca bir sahili korumaya yardımcı olabileceğini biliyor. Küçük fok özgürce yüzüyor, okyanus parlak ve mavi kalıyor ve kıyı herkes için—foklar ve insanlar için—güvenli, mutlu bir yer olmaya devam ediyor.